

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๔๘๒/๒๕๕๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๒๒๘/๒๕๖๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๘ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ระหว่าง	{	นางสาวพิศมัย พันธุ์พานิช	ผู้ฟ้องคดี
		เทศบาลตำบลพานทอง	ผู้ถูกฟ้องคดี

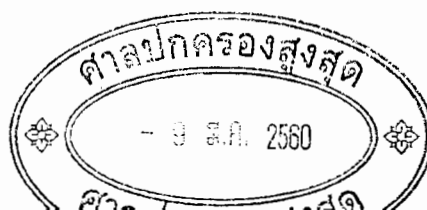
เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๖๑/๒๕๕๓ หมายเลขแดงที่ ๒๗๔/๒๕๕๕ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองระยอง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๗๘๙ เลขที่ดิน ๑๐๕ หน้าสำรวจ ๓๖๖ ตำบลพานทอง อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี ต่อมา ระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีและนายเอี่ยม จึงประเสริฐ ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลพานทอง ร่วมกันทำละเมิดบุกรุกที่ดินของผู้ฟ้องคดีโดยก่อสร้างถนนและท่อระบายน้ำรุกล้ำเข้าไปในเขตที่ดินแปลงดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีและนายเอี่ยม ต่อมาพนักงานอัยการจังหวัดชลบุรียื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีและนายเอี่ยมต่อศาลจังหวัดชลบุรี เป็นคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๔๘๗/๒๕๕๗ ในข้อหาบุกรุก ซึ่งศาลจังหวัดชลบุรีมีคำพิพากษา

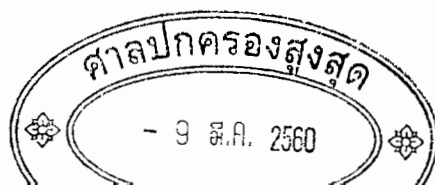
ในคดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๑๗/๒๕๔๘ ว่า นายเอี่ยมมีเจตนากระทำการบุกรุกอันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่นโดยปกติสุข ขณะกระทำผิดนายเอี่ยมเป็นผู้แทนในการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดี ย่อมถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีร่วมกระทำความผิดด้วย พิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีและนายเอี่ยมกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ และมาตรา ๓๖๕ (๒) (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๖๒ ลงโทษปรับผู้ถูกฟ้องคดี ๑๐,๐๐๐ บาท ลงโทษจำคุกนายเอี่ยม ๑ ปี ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษมีกำหนด ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ ซึ่งศาลอุทธรณ์ภาค ๒ มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๗๑/๒๕๕๐ พิพากษายืน หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีร้องเรียนขอความช่วยเหลือต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีรื้อถอนสิ่งก่อสร้างออกจากที่ดินของผู้ฟ้องคดี ภายในเวลา ๓ เดือน จังหวัดชลบุรีมีคำสั่งที่ ๒๑๙๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดกรณีดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดี ยังไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดและยังมิได้มีการรื้อถอนสิ่งก่อสร้างที่รื้อถอนออกจากที่ดินของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีโดยนายสมชาย จันจิระสกุล ทนายความผู้รับมอบอำนาจจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี ขอให้ดำเนินการรื้อถอนสิ่งก่อสร้างที่รื้อถอนที่ดินผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ และขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากการละเมิดนับตั้งแต่วันที่ กันยายน ๒๕๔๖ เป็นต้นมาเป็นเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท และค่าสินไหมทดแทนในอัตราวันละ ๑,๐๐๐ บาท นับแต่วันที่ได้รับหนังสือจนกว่าจะทำการรื้อถอนสิ่งก่อสร้างแล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๓ และมีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลพานทอง ที่ ชบ ๕๓๘๐๓/๘๘ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าจะทำการรื้อถอนสิ่งก่อสร้างที่รื้อถอนที่ดินของผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ เวลาประมาณ ๑๐.๓๐ นาฬิกา ส่วนค่าสินไหมทดแทนเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ไม่สามารถดำเนินการได้ เพราะคำพิพากษาของศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค ๒ มิได้กำหนดไว้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ได้รับความเดือดร้อนเสียหายมากในระหว่างที่ผู้ถูกฟ้องคดีบุกรุกตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๔๖ จนถึงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนถึงวันที่ชำระเสร็จ

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

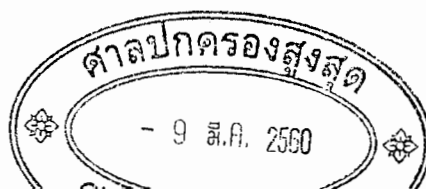
ผู้ฟ้องคดีให้การว่า การสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำของผู้ฟ้องคดี มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดประโยชน์กับสาธารณชนทั่วไปในการสัญจรไปมา เป็นการสร้างถนน ในทางหลวงสุขาภิบาลเดิมโดยทำให้อยู่ในสภาพดีไม่ขรุขระเพื่อความสะดวกรวดเร็ว ในการเดินทาง นอกจากนี้ ยังปรากฏว่าที่ดินดังกล่าวผู้ฟ้องคดียกให้อำเภอบ้านทอนเพื่อเป็น สาธารณสมบัติของแผ่นดิน บางส่วนต้องการยกให้เพื่อใช้เป็นทางสาธารณะร่วมกับทาง สาธารณประโยชน์ที่มีอยู่เดิม และบางส่วนยกให้เพื่อสงวนไว้ปลูกต้นไม้เป็นที่พักผ่อนริมทาง จึงเป็นเจตนารมณ์เดียวกันคือเพื่อประโยชน์ต่อสาธารณชน ผู้ฟ้องคดีมิได้มีเจตนาถือครอง ที่ดินหรือรบกวนการครอบครองที่ดินของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีร้องทุกข์ต่อ ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดชลบุรีให้มีการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกจากที่ดินโดยเร็วภายใน ๓ เดือน ผู้ฟ้องคดีจึงรีบดำเนินการคำนวณราคาก่อสร้างท่อระบายน้ำบริเวณถนนเทศบาล ๔ (ใหม่) และเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีเจรจากับผู้ฟ้องคดีและแจ้งแก่ผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีจะรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่รुक้าออกและแจ้งให้ทราบถึงค่าใช้จ่าย แต่ผู้ฟ้องคดี ไม่เห็นด้วยกับวิธีการรื้อถอนสิ่งก่อสร้างออกจากที่ดินของตนโดยผู้ฟ้องคดีเห็นว่าน่าจะมี วิธีการอื่นที่ดีกว่าที่ผู้ฟ้องคดีจะรื้อถอนสิ่งก่อสร้างออกไป ต่อมาผู้ฟ้องคดีมอบหมายให้ ทนายความมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหม ทดแทนจากการกระทำละเมิด ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลบ้านทอน ที่ ขบ ๕๓๘๐๓/๘๘ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าจะทำการรื้อถอนสิ่งก่อสร้าง ที่รुक้าในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ สำหรับค่าสินไหมทดแทนเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ ไม่สามารถดำเนินการได้ หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีขุดรื้อท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักและถมดิน ปรับพื้นที่ที่ก่อสร้างรुक้าเข้าไปในเขตที่ดินของผู้ฟ้องคดีออกทั้งหมดแล้ว โดยในการรื้อถอน ผู้ฟ้องคดีมาควบคุมและดูแลการรื้อถอนด้วย เมื่อรื้อท่อระบายน้ำออกแล้ว ทำการถมดินจำนวนมาก จนผู้ฟ้องคดีพอใจ และปรับพื้นที่ดินให้อยู่ในสภาพที่ดีกว่าเดิม จึงไม่มีความเสียหายใดๆ ที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นจำนวนเงินถึง ๖๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดี แจ้งความดำเนินคดีอาญากับผู้ฟ้องคดีตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๖ ฐานบุกรุก แต่ผู้ฟ้องคดีกลับไม่ฟ้องร้องคดีแพ่งเรียกค่าเสียหายจากผู้ฟ้องคดีในทันที ผู้ฟ้องคดี กลับให้ทนายความมีหนังสือมาทวงถามค่าเสียหายจากผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ อันเป็นเวลาหลังจากเกิดเหตุไปแล้วนานถึง ๗ ปี แสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ ต้องการให้รื้อถอนท่อระบายน้ำหรือสิ่งปลูกสร้างออกจากที่ดินของตน แต่ผู้ฟ้องคดีต้องการ

/ทั้งสิ่งปลูกสร้าง...

ทั้งสิ่งปลูกสร้างที่ระบายน้ำที่ทำให้มูลค่าของที่ดินของผู้ฟ้องคดีเพิ่มสูงขึ้น ผู้ฟ้องคดีแสวงหากำไรไม่บริสุทธิ์ใจ จึงเจรจากับผู้ถูกฟ้องคดี แต่ไม่เป็นผล อีกทั้งผู้ฟ้องคดีมิได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าเสียหายฐานละเมิดภายในเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี คดีจึงพ้นระยะเวลาการฟ้องคดีต่อศาลตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๕๑ กรณีที่ศาลอาญาและศาลอุทธรณ์พิพากษาให้ลงโทษผู้ถูกฟ้องคดีไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี แต่เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับโทษทางอาญาตามคำพิพากษาเท่านั้น ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องเรียกค่าเสียหายจากผู้ถูกฟ้องคดีโดยอ้างว่าสูญเสียโอกาสที่ตนจะขายที่ดินให้กับบุคคลอื่นและกำหนดค่าเสียหายเป็นเงินปีละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๖ ปี เป็นเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า เดิมที่ดินของผู้ฟ้องคดีตรงส่วนที่ถูกท่ระบายน้ำรुक้ำไป มีสภาพถูกทิ้งร้างไม่ได้ทำประโยชน์ใด ๆ ไม่อยู่ในย่านธุรกิจสำคัญ จึงมีมูลค่าน้อย ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ประสงค์จะเก็บไว้ขายเนื่องจากปรากฏว่าที่ดินส่วนดังกล่าวผู้ฟ้องคดียกให้อำเภอบ้านทองเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินเพื่อสงวนเอาไว้ปลูกต้นไม้แล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีกลับมากล่าวอ้างว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีบุกรุกวางท่ระบายน้ำทำให้ผู้ฟ้องคดีสูญเสียโอกาสที่จะขายที่ดินให้กับผู้อื่น ซึ่งเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่ได้อ้างพยานหลักฐานที่แสดงได้ว่ามีผู้ใดต้องการซื้อเพื่อประโยชน์ใด ประกอบกับที่ดินที่บุกรุกนั้นมีพื้นที่เล็กน้อย พื้นที่ถมดินเพียง ๓๖.๖๗๕ ตารางเมตร และที่ดินของผู้ฟ้องคดีมีราคาประเมิน ๖๕๐ บาท ต่อตารางวา จะเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีคิดค่าเสียหายโดยการกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่มีที่มาถึงเหตุผลและหลักฐานอันเป็นพื้นฐานของการคิดคำนวณค่าเสียหายได้ นอกจากนี้ การที่มีถนนสภาพดีอยู่ติดกับที่ดินของผู้ฟ้องคดีย่อมเป็นผลให้ที่ดินของผู้ฟ้องคดีมีมูลค่าสูงขึ้นเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภค ผู้ฟ้องคดีจึงต้องการเรียกร้องเอาเงินค่าที่ดินแทนวิธีการที่รื้อถอนโดยไม่เรียกเอาค่าเสียหายจากผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่ต้น กรณีนี้มีการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างจนเสร็จสิ้นไปแล้วและมีการปรับสภาพที่ดินของผู้ฟ้องคดีให้ดีกว่าเดิมจนผู้ฟ้องคดีพอใจแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้รับความเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี ส่วนการฟ้องเรียกร้องค่าเสียหายฐานละเมิดก็พ้นระยะเวลาฟ้องคดีแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าเสียหายได้

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า เมื่อนายเอี่ยม จึงประเสริฐ นายกเทศมนตรีตำบลบ้านทอง ได้รับหนังสือคัดค้านจากผู้ฟ้องคดีเกี่ยวกับการก่อสร้างถนนและท่ระบายน้ำ

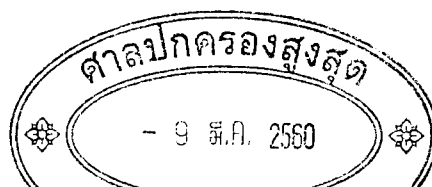

/รูก้ำ...

รुकกล้าที่ดินของผู้ฟ้องคดี นายเอี่ยมในฐานะผู้ใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ทำการตรวจสอบให้แน่ชัดก่อน แม้ผู้ได้บังคับบัญชาจะได้ทักท้วงก็ตาม กลับมีคำสั่งให้ดำเนินการก่อสร้างต่อไปอันเป็นเจตนากระทำผิดฐานบุกรุกที่ดินของผู้ฟ้องคดี และตามคดีอาญา หมายเลขดำที่ ๑๔๘๗/๒๕๔๗ หมายเลขแดงที่ ๑๕๑๗/๒๕๔๘ ศาลจังหวัดชลบุรีและศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ฟังข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติว่าผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำบางส่วนรुकกล้าที่ดินของผู้ฟ้องคดี คำพิพากษาในคดีอาญาย่อมผูกพันผู้ถูกฟ้องคดี การฟ้องคดีส่วนแพ่งต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาในคดีอาญา ดังนั้น จึงต้องฟังข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างถนนและท่อระบายน้ำบางส่วนรुकกล้าที่ดินของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีไม่เคยตกลงกับผู้ถูกฟ้องคดีว่า ไม่ประสงค์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีรื้อถอนสิ่งก่อสร้างที่รुकกล้าออกไปจากที่ดินของผู้ฟ้องคดี คดียังไม่ขาดอายุความเพราะผู้ถูกฟ้องคดีกับนายเอี่ยมกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีนับตั้งแต่วันบุกรุกจนถึงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ การกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีจึงยังคงมีอยู่ตลอดมา ที่ดินของผู้ฟ้องคดีอยู่ในแหล่งความเจริญอยู่ใกล้สถานที่ราชการ เป็นที่ดินแปลงใหญ่ ถมสูงกว่าถนนสาธารณะ อยู่ติดกับถนนสาธารณะ ทั้งสองด้าน สะดวกต่อการออกสู่ถนนสาธารณะ เมื่อเกิดเหตุพิพาทกับผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐย่อมเป็นที่เข้าใจของวิญญูชนทั่วไปว่าจะทำให้ที่ดินราคาตกในระหว่างคดีพิพาททำให้ผู้ฟ้องคดีเสียโอกาสที่จะขายที่ดินในราคาสูง ผู้ฟ้องคดีคำนวณค่าสินไหมทดแทนโดยพิจารณาจากการให้เช่าที่ดินเป็นเกณฑ์ การที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเป็นรายปี ปีละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือเท่ากับเดือนละ ๘,๓๓๓.๓๔ บาท จึงอยู่ในวิสัยเยี่ยงผู้ให้เช่าจะเรียกร้องได้และเป็นธรรมต่อผู้ถูกฟ้องคดีแล้วเพราะเป็นการกำหนดค่าสินไหมทดแทนในราคาต่ำ

ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ประสงค์ยื่นคำให้การเพิ่มเติมและขอถือเอาคำให้การแก้คำฟ้องของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นคำให้การเพิ่มเติมแก้คำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดี

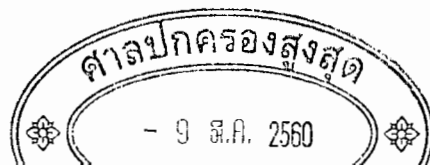
ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า มีการให้เช่าที่ดินของเอกชนอยู่บริเวณห่างจากที่ดินของผู้ฟ้องคดีประมาณ ๔๕ เมตร จำนวน ๒ ราย คือ ราชนางสาวจินตนา โอทกานนท์ กับพวก (ผู้ให้เช่า) กับนางสาวกัลยา คานประเสริฐ (ผู้เช่า) ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๘๔๐๖ เลขที่ดิน ๔๕๒ ตำบลพานทอง อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ประมาณ ๑๐๐ ตารางเมตร ไม่มีสิ่งปลูกสร้าง เช่าตั้งแต่วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ มีระยะเวลา ๑๐ ปี ค่าเช่าปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๕ ปีละ ๔๕,๐๐๐ บาท ปีที่ ๖ ถึงปีที่ ๑๐ ปีละ ๔๖,๐๐๐ บาท และราชนางสาวกาญจนาลักษณ

/โอทกานนท์...

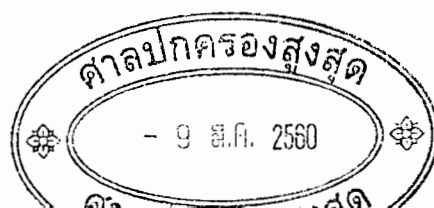
โอทกานนท์ (ผู้ให้เช่า) กับนายเอกพล กระแสร์ชล (ผู้เช่า) ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๐๙ เลขที่ดิน ๖๕ ตำบลพานทอง อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๖๕ ตารางวา ไม่มีสิ่งปลูกสร้าง เช่าตั้งแต่วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ มีระยะเวลา ๑๘ ปี ค่าเช่าเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำรुक้ำที่ดินของผู้ฟ้องคดี ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งต้องนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีแต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และแม้ว่าข้อเท็จจริงจะปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีเริ่มก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำที่พิพาทเมื่อประมาณเดือนกันยายน ๒๕๔๖ และต่อมาศาลอุทธรณ์ภาค ๒ มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๗๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ยืนตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้นดังกล่าวมาแล้วก็ตาม แต่โดยที่ถนนและท่อระบายน้ำที่พิพาทยังคงอยู่ในที่ดินของผู้ฟ้องคดีเรื่อยมาจนถึงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ กรณีจึงต้องถือว่ามิเหตุแห่งการฟ้องคดีเกิดขึ้นทุกวันเรื่อยมาจนถึงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองชั้นต้นโดยส่งคำฟ้องทางไปรษณีย์ลงทะเบียนเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ จึงเป็นการยื่นฟ้องภายในกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีเฉพาะในส่วนที่ฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำรुक้ำที่ดินของผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นวันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดีเกิดขึ้นภายในกำหนดระยะเวลาหนึ่งปีนับย้อนหลังจากวันที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลจนถึงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีรื้อถอนถนนและท่อระบายน้ำออกไปจากที่พิพาท ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดีเท่านั้น ตามนัยมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่ในส่วนคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำรुक้ำที่ดินของผู้ฟ้องคดีตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

/พร้อมดอกเบี้ย...

พร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ถือว่าผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดี ต่อศาลเมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดี สำหรับประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดี ก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำบริเวณถนนเทศบาล ๔ เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี หรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี หรือไม่ เพียงใด นั้น เห็นว่า คดีนี้ฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำ ที่พิพาทรुकกล้าที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๗๘๙ ตำบลพานทอง อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ประมาณ ๓๖.๖๗๕ ตารางเมตร โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายมิได้ใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินของตนตลอดเวลาที่ถนนและท่อระบายน้ำยังคง อยู่ในที่ดินของผู้ฟ้องคดี กรณีจึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีรื้อถนนและท่อระบายน้ำดังกล่าวออกเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๓ ถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีใช้ประโยชน์ ในที่ดินของผู้ฟ้องคดีเป็นการชั่วคราว จึงควรกำหนดค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ในอัตราเดียวกับค่าเช่าที่ดิน และเมื่อไม่ปรากฏว่าที่ดินแปลงพิพาทมีอัตราค่าเช่าเท่าใด จึงต้องนำอัตราค่าเช่าที่ดินบริเวณใกล้เคียงกับที่ดินของผู้ฟ้องคดีมาเทียบเคียงเพื่อกำหนด ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ได้แก่ การให้เช่าที่ดินรายนางสาวจินตนา โอทกานนท์ กับพวก (ผู้ให้เช่า) กับนางสาวกัลยา คานประเสริฐ (ผู้เช่า) โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๘๔๐๖ ตำบลพานทอง อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ ๑๐๐ ตารางเมตร ซึ่งตั้งอยู่ห่างจาก ที่ดินของผู้ฟ้องคดีประมาณ ๔๕ เมตร ทำสัญญาเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ มีอัตรา ค่าเช่าเฉลี่ยปีละ ๔๖,๕๐๐ บาท ต่อ ๑๐๐ ตารางเมตร หรือปีละ ๔๖๕ บาท ต่อตารางเมตร เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำรुकกล้าที่ดินของผู้ฟ้องคดีเนื้อที่ประมาณ ๓๖.๖๗๕ ตารางเมตร จึงควรได้รับค่าทดแทนเฉลี่ยปีละ ๑๗,๐๕๓.๘๘ บาท หรือเดือนละ ๑,๔๒๑.๑๖ บาท หรือวันละ ๔๗.๓๗ บาท และโดยที่วินิจฉัยไว้แล้วว่าค่าฟ้องของผู้ฟ้องคดีในส่วนที่ฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำรुकกล้าที่ดินของผู้ฟ้องคดีนับแต่เดือนกันยายน ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ เป็นค่าฟ้องที่ยื่นฟ้อง ต่อศาลเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทน เพียงการกระทำละเมิดที่เกิดขึ้นนับแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น ๔ เดือน ๒๖ วัน คิดเป็นค่าสินไหมทดแทน ๖,๙๑๖.๒๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ จนกว่าจะชำระ

/เสร็จสิ้น...

เสร็จสิ้น แต่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอท้ายคำฟ้องให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยนับแต่วันฟ้องคดี ศาลจึงกำหนดให้ได้ไม่เกินคำขอ

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๖,๙๑๖.๒๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ยกฟ้องในส่วนที่ฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำรुकกล้าที่ดินของผู้ฟ้องคดีตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันฟ้องคดีจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีแจ้งความดำเนินคดีอาญากับผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๖ ในความผิดฐานบุกรุก แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ฟ้องคดีแพ่งหรือคดีปกครองเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้ถูกฟ้องคดีในทันที ผู้ฟ้องคดีกลับให้ทนายความมีหนังสือทวงถามค่าเสียหายจากผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ อันเป็นเวลาหลังจากเกิดเหตุไปแล้วถึง ๗ ปี นอกจากนี้ มีการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดกับผู้ถูกฟ้องคดีและนายเอี่ยม จึงประเสริฐ อดีตนายกเทศมนตรีตำบลพานทอง กรณีความผิดฐานบุกรุกที่ดินของผู้ฟ้องคดีในการสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำแล้ว ต่อมาผู้ฟ้องคดีโดยผู้รับมอบอำนาจได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ชบ ๕๓๘๐๓/๘๘ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะทำการรื้อถอนสิ่งก่อสร้างที่รุกกล้าในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ สำหรับค่าสินไหมทดแทนการละเมิด คำพิพากษาศาลจังหวัดชลบุรีและศาลอุทธรณ์ภาค ๒ มิได้กำหนดไว้ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถจ่ายให้ได้ ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีไม่พอใจผลคำวินิจฉัยดังกล่าวก็ชอบที่จะฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการวินิจฉัยตามมาตรา ๑๑ ประกอบมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับมีการรื้อสิ่งก่อสร้างที่รุกกล้าที่ดินและทำให้ที่ดินของผู้ฟ้องคดีกลับสู่สภาพเดิมเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แล้ว จึงถือได้ว่าเป็นวันที่เหตุละเมิดได้สิ้นสุดลงแล้ว และถือได้ว่าเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี การที่ผู้ฟ้องคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ จึงพ้นระยะเวลาตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๔ แห่ง

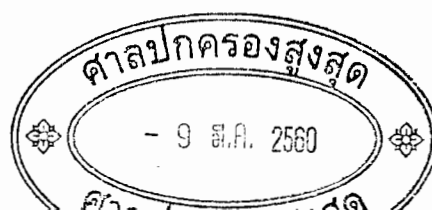
/พระราชบัญญัติ...

พระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว และคดีนี้ไม่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ประกอบกับกรณีนี้มิใช่กรณีพิพาทเกี่ยวกับการทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายที่กำหนดให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำวินิจฉัย ดังนั้นเมื่อพ้นระยะเวลาฟ้องคดีแล้วประเด็นเนื้อหาอื่นจึงตกไป ศาลไม่อาจรับวินิจฉัยในประเด็นเนื้อหาแห่งคดีได้ ผู้ถูกฟ้องคดีมีต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้การสร้างถนนเพื่อให้เกิดประโยชน์กับสาธารณชนทั่วไปในการสัญจร มิได้มีเจตนาถือครองที่ดินหรือรบกวนการครอบครองที่ดินของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด การที่ศาลปกครองชั้นต้นนำเอาอัตราค่าเช่าที่ดินบริเวณใกล้เคียงกับที่ดินของผู้ฟ้องคดีมาเทียบเคียงเพื่อกำหนดค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นด้วย เพราะผู้ฟ้องคดีมิได้เกิดความเสียหายจากการที่มีได้ขายที่ดินหรือให้เช่าที่ดินแต่อย่างใด และการให้เช่าที่ดินคนละแปลงย่อมมีมูลค่าแตกต่างกันแล้วแต่วัตถุประสงค์ว่าจะทำการเช่าไปเพื่อประกอบกิจการใดจะทำความเสียหายให้แก่ที่ดินมากน้อยเพียงใด เช่น นำไปปลูกพืชหรือนำไปสร้างสิ่งก่อสร้าง เป็นต้น ที่ดินของผู้ฟ้องคดีตรงส่วนที่ถูกต่อระบายน้ำรुकล้ำมีสภาพถูกทิ้งร้างไม่ได้ทำประโยชน์ใดๆ ไม่อยู่ในย่านธุรกิจและมีมูลค่าน้อย ที่ดินบริเวณดังกล่าวผู้ฟ้องคดียกให้อำเภอบางทองเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินเพื่อสงวนไว้ปลูกต้นไม้ ที่ดินที่ถูกรुकล้ำมีพื้นที่เล็กน้อยเพียง ๓๖.๖๗๕ ตารางเมตร การรื้อต่อระบายน้ำผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย และฝังกลบให้อยู่ในสภาพเดิมสามารถปลูกต้นไม้ได้ การฝังกต่อระบายน้ำทำให้ถนนไม่ถูกน้ำท่วมเป็นประโยชน์แก่ผู้ฟ้องคดีเองและสาธารณชนโดยทั่วไป และการมีถนนเป็นผลทำให้ที่ดินของผู้ฟ้องคดีมีมูลค่าสูงขึ้น ผู้ฟ้องคดีมิได้รับความเสียหายจากการฝังกต่อระบายน้ำรुकล้ำครั้งนี้แต่อย่างใด จึงไม่สามารถคำนวณค่าเสียหายใดๆ จากผู้ถูกฟ้องคดีได้

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกฟ้อง
ผู้ฟ้องคดีไม่ยื่นคำแก้อุทธรณ์

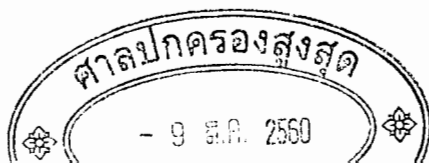
ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

/ศาลปกครอง...

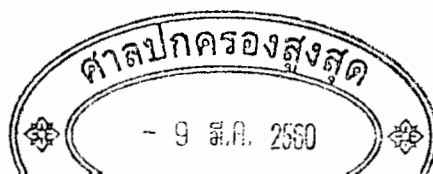
ศาลปกครองสูงสุดตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๗๘๙ ตำบลพานทอง อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี โดยในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ผู้ฟ้องคดีรังวัดแบ่งแยกโฉนดที่ดินออกเป็นสองแปลง แปลงที่หนึ่ง โฉนดที่ดินเลขที่ ๖๖๑๘ เนื้อที่ประมาณ ๒ ไร่ ๒ งาน ๖๖ ตารางวา ให้แก่บุคคลอื่นแล้ว ส่วนอีกแปลงคงโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๗๘๙ รังวัดกันส่วนที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีประสงค์จะยกให้แก่อำเภอพานทองเพื่อใช้เป็นทางสาธารณะและปลูกต้นไม้เป็นที่พักผ่อนริมทางออก ต่อมา วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๓๓ ผู้ฟ้องคดีทำหนังสืออุทกคดีที่ดินเนื้อที่ประมาณ ๑ งาน ๗ ตารางวา ที่กันออกดังกล่าวให้แก่อำเภอพานทอง ที่ดินส่วนที่ยกให้เป็นที่สาธารณะจึงอยู่นอกรูปที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๗๘๙ ของผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีจ้างบริษัท สุวสี จำกัด ดำเนินการก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำจากบริเวณหน้าโรงพยาบาลพานทองถึงหน้าสำนักงานของผู้ถูกฟ้องคดี ในระหว่างดำเนินการก่อสร้าง ผู้ฟ้องคดีพบว่าการก่อสร้างรุกล้ำที่ดินของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงแจ้งเรื่องดังกล่าวแก่นายเอี่ยม จึงประเสริฐ นายกเทศมนตรีตำบลพานทองในขณะนั้น และยื่นคำร้องต่อนายอำเภอพานทองในวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๖ ขอให้สั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีหยุดการก่อสร้างไว้ก่อน จนกว่าจะมีการรังวัดแนวเขตที่ดิน นายอำเภอพานทองจึงมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีระงับการก่อสร้าง แต่ผู้ถูกฟ้องคดียังคงดำเนินการก่อสร้างต่อไป ผู้ฟ้องคดีจึงขอให้มีการรังวัดที่ดิน และเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีนำรังวัดโดยมีนายสุนทร ชมแสง ปลัดอำเภอพานทอง ผู้รับมอบหมายจากนายอำเภอพานทองให้เป็นผู้ระวางแนวเขตที่สาธารณะ นายสุนทรรายงานผลการรังวัดกรณีรุกล้ำดังกล่าวต่อนายอำเภอพานทอง ซึ่งนายอำเภอพานทองมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขเรื่องดังกล่าวแต่ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้แก้ไข ผู้ฟ้องคดีจึงแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีและนายเอี่ยม ในข้อหาร่วมกันบุกรุก พนักงานอัยการจังหวัดชลบุรียื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีกับนายเอี่ยมต่อศาลจังหวัดชลบุรี ต่อมาศาลจังหวัดชลบุรีมีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๑๗/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ ว่า นายเอี่ยมมีเจตนากระทำการบุกรุกอันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่นโดยปกติสุข ขณะกระทำความผิดนายเอี่ยมเป็นผู้แทนในการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดี ย่อมถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีร่วมกระทำความผิดด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีและนายเอี่ยมกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ และมาตรา ๓๖๕ (๒) (๓)

/ประกอบกับ...

ประกอบกับมาตรา ๓๖๒ ลงโทษปรับผู้ถูกฟ้องคดี ๑๐,๐๐๐ บาท ลงโทษจำคุกนายเอี่ยม ๑ ปี ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษมีกำหนด ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ ต่อมาศาลอุทธรณ์ภาค ๒ มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดง ที่ ๑๖๗๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ยืนตามคำพิพากษาศาลจังหวัดชลบุรี หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดชลบุรีเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีรื้อถอนสิ่งก่อสร้างออกจากที่ดินของผู้ฟ้องคดีภายในเวลา ๓ เดือน จังหวัดชลบุรีจึงมีคำสั่งที่ ๒๑๙๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดกรณีดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับการชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดและยังมิได้มีการรื้อถอนสิ่งก่อสร้างที่รื้อแล้วออกจากที่ดิน ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีโดยนายสมชาย จันจิระสกุล ทนายความผู้รับมอบอำนาจ จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี ขอให้รื้อถอนสิ่งก่อสร้างที่รื้อแล้วที่ดินผู้ฟ้องคดี ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ และให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เนื่องจากการละเมิดนับตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๔๖ เป็นต้นมา เป็นเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท และค่าสินไหมทดแทนวันละ ๑,๐๐๐ บาท นับแต่วันที่ได้รับหนังสือจนกว่าจะทำการรื้อถอน สิ่งก่อสร้างแล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๓ และมีหนังสือ สำนักงานเทศบาลตำบลพานทอง ที่ ชบ ๕๓๘๐๓/๘๘ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าจะทำการรื้อถอนสิ่งก่อสร้างที่รื้อแล้วที่ดินของผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ ส่วนค่าสินไหมทดแทนเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ไม่สามารถจ่ายให้ได้เพราะคำพิพากษา ของศาลจังหวัดชลบุรีและศาลอุทธรณ์ ภาค ๒ มิได้กำหนดไว้ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีเข้ารื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่รื้อแล้วที่ดินของผู้ฟ้องคดีพร้อมทั้งปรับพื้นที่พิพาท กลับสู่สภาพเดิมจนแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดี ได้รับความเดือดร้อนเสียหายในระหว่างที่ผู้ถูกฟ้องคดีบุกรุกตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๔๖ จนถึงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินปีละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๖ ปี เป็นเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท จึงฟ้องคดีต่อศาลขอให้มีความพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดี ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนข้างต้นพร้อมดอกเบี้ยแก่ผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองชั้นต้น พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๖,๙๑๖.๒๖ บาท พร้อมดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ยกฟ้องในส่วนที่ฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดี

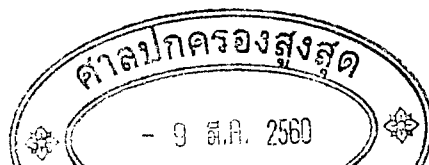

/ก่อสร้าง...

ก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำรูกกล้าที่ดินของผู้ฟ้องคดีตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันฟ้องคดีจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดี ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นจึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้ว คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำพิพาท เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบชดใช้สินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองชั้นต้นภายในระยะเวลาการฟ้องคดี หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ “หน่วยงานทางปกครอง” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า (๑) ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคล หรือผู้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานทางปกครอง... มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้... (๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร... มาตรา ๕๑ บัญญัติว่า การฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปี... นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งในฐานะเป็นกรรมการหรือฐานะอื่นใด “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม

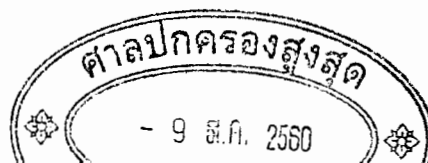

ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจที่ดั่งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้เสียหายเห็นว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๕ ผู้เสียหายจะยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐให้พิจารณาชดเชยค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดแก่ตนก็ได้ ในการนี้หน่วยงานของรัฐต้องออกไปรับคำขอให้ไว้เป็นหลักฐานและพิจารณาคำขอนั้นโดยไม่ชักช้า เมื่อหน่วยงานของรัฐมีคำสั่งเช่นใดแล้วหากผู้เสียหายยังไม่พอใจในผลการวินิจฉัยของหน่วยงานของรัฐก็ให้มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งผลการวินิจฉัย มาตรา ๑๔ บัญญัติว่า เมื่อได้มีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นแล้ว สิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๑ ให้ถือว่าเป็นสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง มาตรา ๔๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดนั้น ท่านว่าขาดอายุความเมื่อพ้นปีหนึ่งนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันทำละเมิด วรรคสอง บัญญัติว่า แต่ถ้ายื่นฟ้องค่าเสียหายในมูลอันเป็นความผิดมิใช่ตามกฎหมายลักษณะอาญา และมีกำหนดอายุความทางอาญายาวกว่าที่กล่าวมานั้นไซ้ร ท่านให้เอาอายุความที่ยาวกว่านั้นมาบังคับ มาตรา ๙๕ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายอาญา บัญญัติว่า ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ... (๓) สิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ บัญญัติว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้... (๒) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ มาตรา ๕๑ บัญญัติว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการใดๆ ในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้... (๘) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ให้เทศบาลเมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้... (๒) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ

/คดีนี้...

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีและนายเอี่ยม จึงประเสริฐ ขณะดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลพานทอง ร่วมกันทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีโดยบุกรุกเข้าไปทำการก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำรुकกล้าที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๗๘๙ ของผู้ฟ้องคดี ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี อันเป็นการกล่าวอ้างว่านายเอี่ยมกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี เมื่อปรากฏว่าเทศบาลตำบลพานทองเป็นราชการส่วนท้องถิ่นจึงเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยขณะที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามีการกระทำละเมิด นายเอี่ยมดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลพานทองซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ นายเอี่ยมจึงเป็นเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และมูลละเมิดตามข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีเป็นการบุกรุกเข้าไปทำการก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำ ซึ่งเป็นการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ อันเป็นการจัดทำบริการสาธารณะหรือดำเนินกิจการทางปกครองตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง (๒) มาตรา ๕๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และมาตรา ๑๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มูลละเมิดอันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีตามข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้จึงเป็นการกระทำที่เกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และโดยที่คดีนี้เป็นกรณีเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นบุคคลภายนอกในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งตกอยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้เสียหายอาจใช้สิทธิเรียกร้องจากหน่วยงานของรัฐโดยฟ้องคดีต่อศาลปกครองขอให้คำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการละเมิดตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือยื่นคำขอต่อผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐให้พิจารณาชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดแก่ตนตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และโดยที่มูลละเมิดที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีในคดีนี้ เป็นการเข้าไปในอสังหาริมทรัพย์ของผู้ฟ้องคดีเพื่อถือการครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือเข้าไป

/กระทำการใดๆ...

กระทำการใดๆ อันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้ฟ้องคดีโดยปกติสุข โดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป ตามมาตรา ๓๖๒ ประกอบกับมาตรา ๓๖๕ (๒) แห่งประมวลกฎหมายอาญา มีระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ อันเป็นการฟ้องเรียกร้องค่าเสียหายในมูลอันเป็นความผิดมีโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญามีอายุความสิบปีตามมาตรา ๙๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นอายุความที่ยาวกว่าอายุความตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดให้ยื่นฟ้องภายใน หนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี และพระราชบัญญัติดังกล่าวรวมทั้ง พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ไม่ได้บัญญัติกำหนด อายุความการใช้สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายในมูลอันเป็นความผิดมีโทษตามประมวลกฎหมาย อาญาไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติมาตรา ๔๔๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ ซึ่งเป็นบทกฎหมายทั่วไปที่ให้เอาอายุความทางอาญาที่ยาวกว่ามาบังคับ เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีบรรยายฟ้องแสดงให้เห็นถึงการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีและนายเอี่ยม ในการเข้าไปถือการครอบครองหรือรบกวนการครอบครองที่พิพาทของผู้ฟ้องคดีพร้อมทั้ง อ้างส่งสำเนาคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ความอายุ คดีหมายเลขดำที่ ๒๐๙๔/๒๕๔๘ หมายเลขแดงที่ ๑๖๗๑/๒๕๕๐ ที่พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น ว่า นายเอี่ยมมีเจตนา กระทำการบุกรุกอันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่นโดยปกติสุข ผู้ถูกฟ้องคดีและนายเอี่ยมกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๓ และมาตรา ๓๖๕ (๒) (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๖๒ ลงโทษปรับผู้ถูกฟ้องคดี ๑๐,๐๐๐ บาท ลงโทษจำคุกนายเอี่ยม ๑ ปี ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษมีกำหนด ๒ ปี จึงต้องนำเอาอายุความสิบปีตามมาตรา ๙๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาบังคับ ดังนั้น อายุความหรือกำหนดเวลาการใช้สิทธิเรียกร้องในมูลละเมิดสำหรับคดีนี้ ของผู้ฟ้องคดีจึงมีกำหนดอายุความสิบปีนับแต่วันกระทำความผิดตามมาตรา ๔๔๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับมาตรา ๙๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งประมวล กฎหมายอาญา เมื่อการกระทำที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีในคดีนี้ เป็นกรณีที่นายเอี่ยม ในฐานะนายกเทศมนตรีตำบลพานทองว่าจ้างบริษัท สุวลี จำกัด ทำการก่อสร้างถนนและ วางท่อระบายน้ำรुक้าเข้าไปในที่พิพาทของผู้ฟ้องคดีตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๔๖ และทำการ รื้อถอนสิ่งก่อสร้างดังกล่าวออกจากที่พิพาทแล้วเสร็จกลับสู่สภาพเดิมเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์

๒๕๕๓ กรณีจึงถือว่ามี การกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีต่อเนื่องตลอดมาตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๔๖ จนถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และถือว่าผู้ฟ้องคดีได้รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๔๖ ต่อเนื่องตลอดมาจนถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เมื่อผู้ฟ้องคดีฟ้องคดีนี้ต่อศาลโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ คำฟ้องในส่วนที่เรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายจากการก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำพิพาทตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๔๖ จนถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ จึงเป็นการยื่นฟ้องภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๔๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งประมวลกฎหมายอาญา

สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างในอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ชบ ๕๓๘๐๓/๘๘ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะทำการรื้อถอนสิ่งก่อสร้างที่รुकล้ำในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ และปฏิเสธที่จะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อการละเมิด และมีการรื้อสิ่งก่อสร้างที่รुकล้ำและทำให้ที่ดินของผู้ฟ้องคดีกลับสู่สภาพเดิมเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ จึงพ้นระยะเวลาตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว นั้น เห็นว่า เมื่อวินิจฉัยข้างต้นแล้วว่าเหตุแห่งละเมิดในคดีนี้เป็น การกระทำละเมิดต่อเนื่องตลอดมาตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๔๖ จนถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ อันเป็นเวลาหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ชบ ๕๓๘๐๓/๘๘ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธที่จะจ่ายค่าสินไหมทดแทน เหตุแห่งละเมิดในคดีนี้จึงไม่ใช่เหตุแห่งละเมิดที่สืบเนื่องมาจากกรณีที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดแก่ตนที่ต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งผลการวินิจฉัยตามมาตรา ๑๑ ประกอบกับมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติความผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

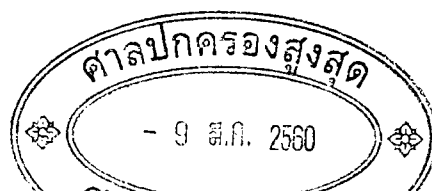

/คดีมีประเด็น...

คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำพิพาท เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด นั้น

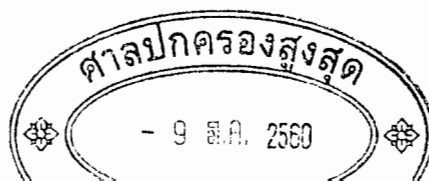
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๘ สัตตตรส แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ บัญญัติว่า ให้นายกเทศมนตรีควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาล และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานเทศบาลและลูกจ้างเทศบาล และมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น มาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด วรรคสอง บัญญัติว่า อนึ่ง ค่าสินไหมทดแทนนั้น ได้แก่การคืนทรัพย์สินอันผู้เสียหายต้องเสียไปเพราะละเมิด หรือใช้ราคาทรัพย์สินนั้น รวมทั้งค่าเสียหายอันจะพึงบังคับให้ใช้เพื่อความเสียหายอย่างใดๆ อันได้เกิดขึ้นนั้นด้วย เมื่อการกระทำในการก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำซึ่งเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีในคดีนี้เป็นการกระทำที่เกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายตามที่วินิจฉัยข้างต้นแล้ว และศาลอุทธรณ์ ภาค ๒ พิพากษายืนตามศาลจังหวัดชลบุรีว่า นายเอี่ยมซึ่งเป็นผู้แทนของผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างถนนและท่อระบายน้ำพิพาทรुकกล้าที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๗๘๘ ของผู้ฟ้องคดีจริงและเป็นการกระทำโดยมีเจตนาบุกรุกอันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้ฟ้องคดีโดยปกติสุข เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ และมาตรา ๓๖๕ (๒) (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๖๒ ลงโทษปรับผู้ถูกฟ้องคดี ๑๐,๐๐๐ บาท ลงโทษจำคุกนายเอี่ยม ๑ ปี ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษมีกำหนด ๒ ปี ตามมาตรา ๕๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ถูกบุกรุกมีพื้นที่เล็กน้อยเพียง ๓๖.๖๗๕ ตารางเมตร ข้อเท็จจริงจึงรับฟังเป็นที่ยุติว่า ผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างถนนและท่อระบายน้ำพิพาทรुकกล้าที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๗๘๘ ของผู้ฟ้องคดีเนื้อที่ ๓๖.๖๗๕ ตารางเมตร จริง อันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้ฟ้องคดีโดยปกติสุข กรณีจึงเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยจงใจทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินที่ถูกบุกรุกตลอดเวลา

/ที่ถนน...

ที่ดินและท่อระบายน้ำยังคงอยู่ในที่ดินของผู้ฟ้องคดี กรณีจึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งศาลมีอำนาจกำหนดค่าสินไหมทดแทนตามสมควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเริ่มก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำรुक้ำเข้าไปในที่พิพาทของผู้ฟ้องคดีตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๔๖ และรื้อถอนถนนและท่อระบายน้ำดังกล่าวออกจากที่พิพาทในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ โดยปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในชั้นอุทธรณ์ว่าผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการรื้อถอนแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีจึงควรได้รับค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายตั้งแต่วันที่ทำละเมิดจนถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นวันที่เหตุละเมิดสิ้นสุดลงตามมาตรา ๔๔๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับมาตรา ๙๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งประมวลกฎหมายอาญา เมื่อปรากฏว่า ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๘๔๐๖ ของนางสาวจินตนา โอทกานนท์ กับพวก เนื้อที่ ๑๐๐ ตารางเมตร ซึ่งตั้งอยู่ข้างเคียงกับที่ดินของผู้ฟ้องคดี ห่างออกไปประมาณ ๔๕ เมตร เจ้าของที่ดินดังกล่าวทำสัญญาให้นางสาวกัลยา คานประเสริฐ เข้าที่ดินเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ มีอัตราค่าเช่าเฉลี่ยปีละ ๔๖,๕๐๐ บาท ต่อ ๑๐๐ ตารางเมตร หรือ ๔๖๕ บาท ต่อตารางเมตร ผู้ฟ้องคดีจึงควรได้รับค่าสินไหมทดแทนจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ที่ดินของผู้ฟ้องคดี โดยเทียบเคียงกับค่าเช่าที่ดินดังกล่าว เมื่อคำนวณแล้วมีค่าเช่าเฉลี่ยปีละ ๑๗,๐๕๓.๘๘ บาท หรือเดือนละ ๑,๔๒๑.๑๖ บาท หรือวันละ ๔๗.๓๗ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นนับแต่วันทำละเมิดเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ พร้อมทั้งดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี ตามมาตรา ๒๐๖ ประกอบกับมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่โดยที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอทำค่าฟ้องขอรับดอกเบี้ยนับแต่วันฟ้องคดีเป็นต้นไปจึงให้ผู้ฟ้องคดีได้รับดอกเบี้ยนับแต่วันฟ้องจนถึงวันชำระเสร็จ

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๖,๙๑๖.๒๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ยกฟ้องในส่วนที่ฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างถนนและวางท่อระบายน้ำรูก้ำที่ดินของผู้ฟ้องคดีตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันฟ้องคดีจนกว่าจะชำระ

/เสร็จสิ้น...

เสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยบางส่วน แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น กรณีจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีพอใจในคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น แล้วคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นสำหรับผู้ฟ้องคดีจึงเป็นอันถึงที่สุดตามมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ อุทธรณ์ในประเด็นนี้ของผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

พิพากษายืน

นางมณีวรรณ พรหมน้อย

๒๘-๒๕

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

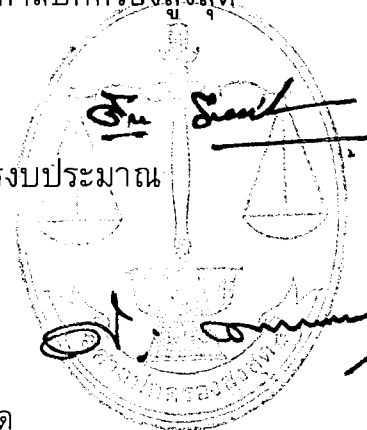
นายวรารุช ศิริยุทธ์วัฒนา

๑๒-๒๕

ตุลาการหัวหน้าคณะ

ประธานแผนกคดีบริหารงานบุคคลในศาลปกครองสูงสุด

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ

ประธานแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ

ในศาลปกครองสูงสุด

นายสุชาติ มงคลเลิศพล

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งประธานแผนกคดีบริหารราชการแผ่นดิน
ในศาลปกครองสูงสุด

นายพรชัย มนต์ศิริเพ็ญ

๒๕-๒๕

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายประธาน บางประสิทธิ์

